

Súd: Krajský súd Trenčín
Spisová značka: 3To/133/2017
Identifikačné číslo súdneho spisu: 3616010132
Dátum vydania rozhodnutia: 28. 02. 2018
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: JUDr. Roman Hargaš
ECLI: ECLI:SK:KSTN:2018:3616010132.3

Uznesenie

Krajský súd v Trenčíne v senáte zloženom z predsedu senátu JUDr. Romana Hargaša a sudcov JUDr. Ondreja Samaša a JUDr. Dušana Krč-Šeberu v trestnej veci proti obžalovanej W. G., nar. XX.X.XXXX v Z., trvale bytom A. Q., A. XX/X, toho času A. Q., B. ulica XXX/XX, pre prečin ublíženia na zdraví podľa § 156 ods. 1, 2 písm. a/ Tr.zák. s poukazom na § 139 ods. 1 písm. c/ Tr.zák. v spojení s § 127 ods. 4 Tr.zák. a pre zločin vydierania podľa § 189 ods. 1, 2 písm. a/, b/ Tr.zák. s poukazom na § 138 písm. a/, § 139 ods. 1 písm. c/ Tr.zák. v spojení s § 127 ods. 4 Tr.zák., na verejnom zasadnutí konanom dňa 28. februára 2018, prejednal odvolania prokurátora Okresnej prokuratúry Partizánske a obžalovanej W. G. proti rozsudku Okresného súdu Partizánske, sp.zn. 2T/61/2016, zo dňa 29. mája 2017 a takto

rozhodol:

Podľa § 319 Tr.por. sa odvolania prokurátora a obžalovanej zamietajú, pretože nie sú dôvodné.

odôvodnenie:

Rozsudkom Okresného súdu Partizánske zo dňa 29. mája 2017, sp.zn. 2T/61/2016 bola obžalovaná W. G. uznaná vinnou z prečinu ublíženia na zdraví podľa § 156 ods. 1, 2 písm. a/ Tr.zák. s poukazom na § 139 ods. 1 písm. c/ Tr.zák. v spojení s § 127 ods. 4 Tr.zák. a pre zločin vydierania podľa § 189 ods. 1, 2 písm. a/, b/ Tr.zák. s poukazom na § 138 písm. a/, § 139 ods. 1 písm. c/ Tr.zák. v spojení s § 127 ods. 4 Tr.zák., na tom skutkovom základe, že
1/ dňa 21.04.2015 v čase okolo 11.00 hod. v Z. na E. S. č. XXX/XX v priestoroch spoločnosti K. G. - Styl Slovakia napadla svojho manžela K. G. tak, že ho po predchádzajúcom verbálnom konflikte jedenkrát bodla nožnicami dlhými približne 30 cm do pravej strany brucha, čím mu spôsobila bodnú ranu brušnej steny na prednej a vonkajšej strane vpravo s dĺžkou bodného kanála 8 cm, pričom v dôsledku uvedeného zranenia mal K. G. sťažený obvyklý spôsob života po dobu 7 dní;
2/ dňa 24.01.2016 v čase okolo 11.30 hod. v A. Q. v rodinnom dome popisného čísla XX/X na A. ulici počas vzájomného konfliktu so svojím manželom K. G. k nemu pristúpila s kuchynským nožom v ruke, pričom držiac v ruke nôž mu povedala "Daj mi ten mobil, lebo Ťa zabijem!", následne nôž odhodila na sedačku a stiahla K. G. z tváre dioptrické okuliare.

Za to bola odsúdená podľa § 189 ods. 2 Tr.zák. s použitím § 36 písm. j/, § 38 ods. 3 Tr.zák., § 41 ods. 1, 2 Tr.zák., § 39 ods. 1 Tr.zák. na úhrnný trest odňatia slobody vo výmere 8 mesiacov. Podľa § 49 ods. 1 písm. a/ Tr.zák. a § 50 ods. 1 Tr.zák. súd obžalovanej výkon trestu odňatia slobody podmienene odložil a určil skúšobnú dobu 16 mesiacov. Podľa § 287 ods. 1 Tr.por. bola obžalovaná zaviazaná nahradiť poškodenému: Všeobecná zdravotná poisťovňa, a.s., so sídlom Panónska cesta 2, Bratislava - mestská časť Petržalka 851 04, IČO:35 937 874 škodu vo výške 25,04 €.

Citovaný rozsudok okresného súdu nenadobudol právoplatnosť, pretože obžalovaná podala odvolanie do zápisnice o hlavnom pojednávaní ihneď po vyhlásení rozsudku. V zákonnej lehote písomne podal odvolanie aj prokurátor. V úvode dôvodov odvolania prokurátor poukázal na výrokovú časť napadnutého rozsudku. Ďalej uviedol nasledovné:

„Výrok o treste predmetného rozhodnutia považujem za nezákonný a nesprávny, nakoľko je uložený trest mimo zákonom ustanovenej trestnej sadzby mierny, v rozpore so zásadami ukladania trestov.

Nesúhlasím s rozhodnutím súdu prvého stupňa pokiaľ ide o výmeru úhrnného trestu odňatia slobody uloženého obžalovanej W. G. s použitím § 39 ods. 1 Trestného zákona pod dolnú hranicu trestu ustanovenú zákonom, pretože úhrnný trest tak ako ho obžalovanej uložil súd prvého stupňa vo výmere 8 mesiacov s podmieneným odkladom na skúšobnú dobu 16 mesiacov je neprimerane mierny. Nemožno sa stotožniť s názorom súdu prvého stupňa, že takto uložený trest je primeraný a spravodlivý a uloženie probačného dohľadu a primeraných povinností a obmedzení u obžalovanej nie je dôvodné a potrebné.

Mám za to, že prvostupňový súd pri ukladaní trestu a určovaní jeho výmery v predmetnej veci dostatočne nezohľadnil konkrétne okolnosti uvedené v ustanovení § 39 ods.1 Trestného zákona a § 34 ods. 4 Trestného zákona.

Prvostupňový súd totiž pri ukladaní trestu dostatočne neprihliadol na spôsob spáchania predmetných trestných činov, následok, a zavinenie obžalovanej, keď nezohľadnil najmä to, že obžalovaná skutky spáchala tak, že napadla svojho manžela K. G. tak, že ho po predchádzajúcom verbálnom konflikte jedenkrát bodla nožnicami dlhými približne 30 cm do pravej strany brucha, čím mu spôsobila bodnú ranu brušnej steny na prednej a vonkajšej strane vpravo s dĺžkou bodného kanála 8 cm, pričom v dôsledku uvedeného zranenia mal K. G. sťažený obvyklý spôsob života po dobu 7 dní, a počas vzájomného konfliktu so svojím manželom K. G. k nemu pristúpila s kuchynským nožom v ruke, pričom držiac v ruke nôž mu povedala "Daj mi ten mobil, lebo ťa zabijem!", následne nôž odhodila na sedačku a stiahla K. G. z tváre dioptrické okuliare. Útok obžalovanej navyše smeroval voči blízkej osobe, teda osobe, poživajúcej podľa Trestného zákona zvýšenú ochranu.

Z uvedených dôvodov mám za to, že uložený trest nezodpovedá všetkým hľadiskám rozhodným pre ukladanie trestov, keďže výmera uloženého trestu mimo zákonom ustanovenej trestnej sadzby je príliš mierna. Takýto trest nemôže pôsobiť na obžalovanú tak, aby v budúcnosti viedla riadny život.

Uložený trest sa vzhľadom na uvedené ani voči ostatným členom spoločnosti neprejavuje ako prvok generálnej prevencie. Nie je spôsobilý pôsobiť tak, aby ostatných členov spoločnosti odradil od páchania trestných činov. Takýto trest nemôže vyjadrovať ani morálne odsúdenie páchatelky spoločnosťou. V súlade so zásadami individuálnej a generálnej prevencie a v súlade s účelom trestu bolo preto potrebné na obžalovanú pôsobiť vyššou výmerou úhrnného trestu odňatia slobody v rozpätí viac ako dva roky až do troch rokov a dlhšou skúšobnou dobou v druhej polovici zákonného rozpätia s probačným dohľadom a uložením primeraných obmedzení a povinností. Iba takýto trest môže zabezpečiť ochranu spoločnosti a poškodeného pred možným ďalším konaním obžalovanej.

Taktiež sa nemožno stotožniť ani s neprihliadnutím súdom prvého stupňa na priťažujúcu okolnosť podľa § 37 písm. h) Trestného zákona a ukladaním úhrnného trestu obžalovanej s použitím § 38 ods. 3 Trestného zákona, pretože vzhľadom k tomu, že obžalovaná spáchala viac trestných činov súd prvého stupňa mal ukladať obžalovanej úhrnný trest s použitím § 37 písm. h) Tr. zákona a § 38 ods. 2 Trestného zákona.

Z týchto dôvodov navrhujem, aby Krajský súd v Trenčíne podľa § 321 ods. 1 písm. e) Trestného poriadku zrušil napadnutý výrok o treste rozsudku Okresného súdu Partizánske sp. zn. 2T/61/2016-294 zo dňa 29.05.2017, a aby podľa § 322 ods. 3 Trestného poriadku sám vo veci rozhodol tak, že uloží obžalovanej W.

G. úhrnný trest odňatia slobody podľa § 189 ods. 2 Trestného zákona s použitím § 38 ods. 2 Trestného zákona, § 36 písm. j) Trestného zákona, § 37 písm. h) Tr. zákona, § 41 ods. 1, ods. 2 Trestného zákona, § 39 ods. 1 Tr. zákona vo výmere v rozpätí viac ako dva roky až do troch rokov s podmieneným odkladom s probačným dohľadom podľa § 49 ods. 1 písm. a), § 51 ods. 1, ods. 2 Tr. zákona na skúšobnú dobu v druhej polovici zákonného rozpätia a uložením primeraných obmedzení a povinností.“

Obžalovaná odvolanie písomne odôvodnila prostredníctvom svojho obhajcu. V dôvodoch odvolania obhajca poukázal na obsah výrokovej časti napadnutého rozsudku a na to, že po jeho vyhlásení obžalovaná podala do zápisnice o hlavnom pojednávaní odvolanie proti všetkým jeho výrokom. Obhajca ďalej uviedol nasledovné:

„Podľa nášho názoru orgány činné v trestnom konaní počas prípravného konania, a rovnako tak ani Súd počas konania pred ním nezabezpečili takú dôkaznú situáciu, ktorá by umožnila uznať obžalovanú vinnou zo spáchania skutkov kladených Obžalovanej za vinu.

Výsledky dokazovania vykonaného v prípravnom konaní podľa nášho názoru nevyznievajú jednoznačne, nie je tu úplne ucelená reťaz tak priamych, ako aj nepriamych dôkazov, z ktorých by sa mohol vyvodiť bezpečný, nevyvrátiteľný a nad všetky pochybnosti odôvodnený záver, že obžalovaný spáchal skutok kladený mu za vinu. V konaní pred Súdom sa Súd nevyrovnal sa so všetkými okolnosťami významnými pre rozhodnutie, a tieto zistenia sú pre vyslovenie viny obžalovanej nedostatočné a neúplné.

Je nepochybné, že spolužitie obžalovanej a poškodeného v čase údajných skutkov, ktoré súd považuje za trestné činy, bolo narušené a vyústilo do rozvodu manželstva.

Vo vzťahu ku Skutku č. 1 si dovoľujeme uviesť, nejde o trestný čin, nakoľko:

a/ nebol preukázaný úmysel W. G. spôsobiť ujmu na zdraví K.

G.,

b/ obmedzenie obvyklého spôsobu života Poškodeného v trvaní 7 dní, ako uviedol znalec, bolo len čiastočné, a to len v hygiene danej lokality (t.j. v mieste rany), rovnako samotný Poškodený vo svojom výsluchu na hlavnom pojednávaní uviedol, že nebol obmedzený v obvyklom spôsobe života, nakoľko mohol pracovať.

Skutok č. 1 sa odohral bez svedkov, prítomní boli len obžalovaná a poškodený. K tvaru rany sa vyjadrila svedkyňa C. D., ktorá uviedla, že rana vyzerala ako krvavá čiara, nie len jeden bod, teda nedošlo k bodnej rane, ale len reznej rane, a to len náhodou, keď obžalovanej vyleteli nožnice z ruky potom, čo ju udrel poškodený K. G.. Aj znalec MUDr. Jaroslav Ridoško na hlavnom pojednávaní pripustil, že k rane na tele poškodeného mohlo dôjsť tak, že nožnice vyleteli z ruky, a teda nebola vyvrátená verzia obžalovanej, že nožnice jej skutočne vyleteli z ruky, tak ako to sama uviedla;

Skutok č. 2 sa opätovne odohral bez svedkov. Obžalovaná uviedla, že dňa 24. januára 2016 sa skutočne pohádali v rodinnom dome, avšak v žiadnom prípade sa obžalovaná nevyhrážala poškodenému tak, ako je to uvedené v popise skutku č. 2. Verzii obžalovanej o tom, že sa poškodenému nevyhrážala s nožom v ruke svedčí aj skutočnosť, že pri obhliadke miesta činu sa žiadny nôž nenašiel (táto skutočnosť vyplýva aj z úradného záznamu zo dňa 24.01.2016 spísaného stržm. A. L.). Poškodený uviedol, že skutočne mal v dispozícii mobilný telefón Obžalovanej, ktorý jej nechcel vrátiť, pričom jeho vrátenie podmieňoval tým, že obžalovaná urobí poriadok v dome. V tejto súvislosti poukazujeme aj na viaceré rozpory vo výpovediach Poškodeného vykonaných v prípravnom konaní.

Z takto zisteného skutkového stavu nemožno bez iného priameho dôkazu prijať záver, že obžalovaná spáchala Skutok č. 2, nakoľko jeho spáchanie súd má preukázané výlučne z tvrdenia poškodeného, ktorého tvrdeniu nesvedčí žiadny iný priamy alebo nepriamy dôkaz.

Súd bez ďalšieho dôkazu uveril poškodenému ohľadne skutku č. 2, pričom jeho tvrdenie nie je podporené žiadnym iným dôkazom, a preto ohľadne skutku č. 2 je potrebné konštatovať, že nebolo preukázané, že by obžalovaná spáchala skutok č. 2.

IV.

Podľa ustanovenia § 2 ods. 10 Trestného poriadku "Orgány činné v trestnom konaní postupujú tak, aby bol zistený skutkový stav veci, o ktorom nie sú dôvodné pochybnosti, a to v rozsahu nevyhnutnom na ich rozhodnutie. Dôkazy obstarávajú z úradnej povinnosti. Právo obstarávať dôkazy majú aj strany. Orgány činné v trestnom konaní s rovnakou starostlivosťou objasňujú okolnosti svedčiace proti obvinenému. ako aj okolnosti, ktoré svedčia v jeho prospech, a v oboch smeroch vykonávajú dôkazy tak, aby umožnili súdu spravodlivé rozhodnutie."

Podľa ustanovenia § 2 ods. 12 Trestného poriadku "Orgány činné v trestnom konaní a súd hodnotia dôkazy získané zákonným spôsobom podľa svojho vnútorného presvedčenia založeného na starostlivom uvážení všetkých okolností prípadu jednotlivo i v ich súhrne nezávisle od toho, či ich obstaral súd, orgány činné v trestnom konaní alebo niektorá zo strán."

Podľa ustanovenia § 2 ods. 2 Trestného poriadku "Do základných práva slobôd osôb v prípadoch dovolených zákonom možno zasahovať len v miere nevyhnutnej na dosiahnutie účelu trestného konania, pričom treba rešpektovať dôstojnosť osôb a ich súkromie."

V.

Podľa názoru obhajoby výsledky dokazovania vykonaného v konaní pred prvostupňovým súdom nevznievajú jednoznačne, nie je tu úplne ucelená reťaz tak priamych, ako aj nepriamych dôkazov, z ktorých by sa mohol vyvodiť bezpečný, nevyvrátiteľný a nad všetky pochybnosti odôvodnený záver, že Obžalovaná spáchala skutky kladené jej za vinu. V konaní pred prvostupňovým súdom sa Súd nevyrovnal sa so všetkými okolnosťami významnými pre rozhodnutie, a tieto zistenia sú pre vyslovenie viny nedostatočné a neúplné.

Vykonaným dokazovaním v prípravnom konaní, v konaní pred prvostupňovým súdom podľa nášho názoru nebolo preukázané, že sa stali skutky kladené Obžalovanej W. G. za vinu, nakoľko vina Obžalovanej nebola preukázaná nad všetky pochybnosti tak, aby bolo možné vysloviť jednoznačný a ničím nespochybniteľný záver, že sa skutky stali tak, ako sú uvedené v obžalobe. Z dôvodu závažných pochybností o správnosti skutkových zistení a teda z dôvodu absencie ničím nespochybniteľných tak priamych, ako aj nepriamych dôkazov, ktoré by svedčili o vine Obžalovanej za skutky popísané v obžalobe je potrebné vysloviť záver, že spáchanie uvedených skutkov nebolo preukázané a preto je dôvodné, aby súd obžalovanú W. G. podľa ustanovenia §285 písm. c) Trestného poriadku spod obžaloby oslobodil a to aj s poukazom na zásadu "In dubio pro reo."

VI.

R 111/1966: "Uplatnenie revízneho princípu v podstate znamená, že súd druhého stupňa musí preskúmať napadnuté rozhodnutie, či zodpovedá ustanoveniam o rozsudku, a že musí preskúmať konanie od začiatku trestného stíhania až do vydania rozhodnutia súdu prvého stupňa."

R IV/1967: "Rozsah preskúmvacej povinnosti v zmysle § 254 ods. 1 TP nie je obmedzený tým, že obvinený výslovne namieta nesprávnosť len niektorého výroku napadnutého rozsudku. Na podnet odvolania obvineného musí odvolací súd preskúmať správnosť všetkých výrokov napadnutého rozhodnutia, proti ktorým môže obvinený inak podať odvolanie."

R 31/1963: "Povinnosť zisťovať objektívnu pravdu, teda postupovať tak, aby bol v trestnom konaní zistený skutočný stav veci, je podľa Trestného poriadku povinnosťou aj krajského súdu ako súdu odvolacieho. Táto povinnosť platí aj vtedy, keď odvolací súd rozhoduje iba na podklade odvolania obžalovaného a došetrenie veci by bolo v neprospech obžalovaného, lebo zákaz reformatio in peius podľa § 264 ods. 2 TP Sá vzťahuje iba na trest, a aj to len za predpokladu, že pri došetrení nevyšli najavo také nové skutočnosti, ktoré by mali za následok prísnejšie posúdenie konania obžalovaného."

VII.

Na záver Obžalovaná W. G. prostredníctvom svojho zvoleného obhajcu opakuje, že podaným odvolaním smerujúcim proti výroku o vine, výroku o podľa Rozsudku, ktorý bol vyhlásený na hlavnom pojednávaní dňa 29. mája 2017 vyslovených v Rozsudku sp. zn. 2T/61/2016-294, oznámeným na hlavnom. pojednávaní konanom dňa 29. mája 2017 na Okresnom súde v Partizánskom a odvolaním podaným ústne do zápisnice na hlavnom pojednávaní konanom dňa 29. mája 2017, žiada, aby Krajský súd v Trenčíne ako súd odvolací preskúmal zákonnosť a odôvodnenosť napadnutých výrokov Rozsudku, proti ktorým smeruje toto odvolanie, ako aj správnosť postupu konania, ktoré im predchádzalo, a týmto odvolaním napadnutý Rozsudok podľa ustanovenia § 321 ods. 1 písm. b) a c) Trestného poriadku zrušil a v zmysle ust. § 322 ods. 3 Trestného poriadku sám rozhodol rozsudkom vo veci, a obžalovanú spod obžaloby Okresnej prokuratúry v Partizánskom zo dňa 26. augusta 2016 pod číslom Pv 116/16/3305-22 z dôvodu podľa ustanovení § 285 písm. a) alebo písm. b) Trestného poriadku oslobodil, alebo

aby odvolací súd týmto odvolaním napadnutý rozsudok podľa ust. § 321 ods. 1 písm. b) a c/ Trestného poriadku zrušil a v zmysle ust. § 322 ods. 1 Trestného poriadku vrátil vec súdu prvého stupňa, aby ju v potrebnom rozsahu znovu prejednal a rozhodol.

Prokurátorka krajskej prokuratúry na verejnom zasadnutí navrhla zamietnuť odvolanie obžalovanej ako nedôvodné podľa § 319 Tr.por. a zároveň navrhla vyhovieť odvolaniu prokurátora. Obhajca obžalovanej navrhol vyhovieť odvolaniu obžalovanej a odvolanie prokurátora navrhol zamietnuť ako nedôvodné.

Krajský súd, ako súd odvolací, nezistiac dôvody pre rozhodnutie podľa § 316 Tr.por., na podklade podaných odvolaní na verejnom zasadnutí preskúmal v rozsahu a z dôvodov podľa § 317 ods. 1 Tr.por. zákonnosť a odôvodnenosť odvolaniami prokurátora a obžalovanej napadnutých výrokov rozsudkom okresného súdu, ako aj správnosť postupu konania, ktoré im predchádzalo. Svoju prieskumnú povinnosť odvolací súd okrem vytýkaných chýb zamerlal aj na prípadné chyby, ktoré neboli odvolaniami vytýkané, avšak by odôvodňovali podanie dovolania podľa § 371 ods. 1 Tr.por. Na základe vykonania svojej prieskumnej povinnosti v uvedených zákonných medziach odvolací súd dospel k záveru, že odvolania prokurátora a obžalovanej nie sú dôvodné.

Pokiaľ ide o správnosť postupu okresného súdu, ktorý predchádzal vydaniu odvolaniami prokurátora a obžalovanej napadnutých výrokov rozsudku okresného súdu, z obsahu odvolaní prokurátora a obžalovanej a ich dôvodov vyplýva, že v podaných odvolaniach nie sú vytýkané chyby takéhoto procesného charakteru, pričom odvolací súd nezistil v postupe okresného súdu ani existenciu takýchto procesných chýb, v odvolaniach nevytýkaných, ktoré by odôvodňovali podanie dovolania podľa § 317 ods. 1 Tr. por.

Vzhľadom na to, že proti výrokom o vine podala odvolanie len obžalovaná, odvolací súd v prvom rade pristúpil k preskúmaniu výrokov napadnutého rozsudku o vine obžalovanej v rozsahu dôvodov jej odvolania.

Z rozsahu a vyššie citovaných dôvodov odvolania obžalovanej vyplýva, že obhajoba namieta správnosť skutkových záverov okresného súdu v otázke viny obžalovanej, ku ktorým záverom okresný súd dospel na základe výsledkov vykonaného dokazovania. Nesprávnosť ostatných výrokov napadnutého rozsudku bola namietaná len z titulu námietok voči správnosti výrokov o vine.

Odvolací súd k obžalovanej namietanému hodnoteniu vykonaných dôkazov okresným súdom považuje za potrebné poukázať na to, že hodnotenie vykonaných dôkazov v trestnom konaní upravuje ustanovenie § 2 ods. 12 Tr.por. Podľa tohto ustanovenia orgány činné v trestnom konaní a súd hodnotia dôkazy podľa svojho vnútorného presvedčenia, založeného na starostlivom uvážení všetkých okolností prípadu jednotlivo i v ich súhrne, nezávisle od toho, či ich obstaral súd, orgány činné v trestnom konaní alebo niektorá zo strán. Zákon pritom neustanovuje nijaké pravidlá, pokiaľ ide o mieru dôkazov potrebných na preukázanie určitej skutočnosti, ani váhu jednotlivých dôkazov. Voľné hodnotenie dôkazov je dôsledkom zložitej duševnej činnosti a vytvára sa logickým úsudkom. Orgány činné v trestnom konaní a súd musia vo svojom rozhodnutí zdôvodniť svoje vnútorné presvedčenie. Vnútorné presvedčenie je odôvodnené objektívnymi skutočnosťami a je ich logickým dôsledkom. Možno preto teda preskúmať, či postup pri vytváraní vnútorného presvedčenia bol správny a či vnútorné presvedčenie je dôvodné. Ak teda súd prvého stupňa postupuje pri hodnotení dôkazov dôsledne podľa § 2 ods. 12 Tr.por., to znamená, že ich hodnotí podľa vnútorného presvedčenia, ktoré je založené na starostlivom uvážení všetkých okolností prípadu jednotlivo, ako aj v ich súhrne a urobí logicky odôvodnené úplné skutkové závery, nemôže odvolací súd podľa § 321 ods. 1 písm. b/ Tr.por. zrušiť napadnutý rozsudok ani preto, že by bolo možné na základe hodnotenia vykonaných dôkazov v súlade s ustanovením § 2 ods. 12 Tr.por. dospieť aj k iným do úvahy prichádzajúcim skutkovým výsledkom. V takom prípade by totiž nebolo možné napadnutému rozsudku súdu prvého stupňa vytknúť žiadnu vadu v zmysle ustanovenia § 321 ods. 1 písm. b/ Tr.por. V tejto súvislosti odvolací súd považuje za potrebné zdôrazniť aj to, že ani v prípade, ak by skutkový stav veci nebol podľa názoru odvolacieho súdu správne zistený, pretože súd prvého stupňa by nezhodnotil správne, teda v súlade s ustanovením § 2 ods. 12 Tr.por., dôkazy vykonané vo veci samej, môže odvolací súd upozorniť súd prvého stupňa len na to, v ktorých smeroch sa má konanie doplniť, alebo čím sa treba znovu zaoberať, nesmie však udeľovať záväzné pokyny o spôsobe hodnotenia dôkazov.

Na základe preskúmania obsahu spisového materiálu a napadnutého rozsudku, vrátane jeho odôvodnenia, na obsah ktorého týmto odvolací súd v zmysle jednoty rozhodnutia súdu prvého a druhého stupňa v podrobnostiach poukazuje, odvolací súd dospel k záveru, že skutkové zistenia okresného súdu majú úplnú oporu vo výsledkoch vykonaného dokazovania, úvahy okresného súdu ohľadne skutkových zistení sú úplné, logické, a preto podľa názoru odvolacieho súdu aj súladné s ustanovením § 2 ods. 12 Tr. por. upraveným postupom súdu pri hodnotení dôkazov.

Pokiaľ ide o námietku obhajoby, že skutkové závery ohľadne skutku pod bodom 1) napadnutého rozsudku by mali byť založené len na tvrdeniach poškodeného, odvolací súd poukazuje na to, že okresný súd v odôvodnení napadnutého rozsudku oprel hodnovernosť tvrdení poškodeného o závery znaleckého posudku. Hoci znalec pripustil možnosť, že by zranenie poškodeného mohlo dôjsť aj tým, že nožnice vyleteli z ruky poškodenej, podľa názoru odvolacieho súdu okresný súd správne vylúčil túto možnosť vzhľadom na spôsob popisu takéhoto vyletenia nožnic obžalovanou (možná hybnosť nožníc) vo vzťahu k možnosti spôsobiť zistený následok (vznik bodného kanálu až o dĺžke 8 cm).

Za správne a v súlade s ustanovením § 2 ods. 12 Tr.por. považuje odvolací súd okresným súdom vyvedené skutkové zistenia vo vzťahu ku skutku pod bodom 2) napadnutého rozsudku. Aj keď je pravdou, že svedkom tohto skutku nebol nikto a neexistujú stopy, ktoré by potvrdzovali pravdivosť či verzie obžalovanej alebo verzie poškodeného. V tejto súvislosti odvolací súd považuje za potrebné zdôrazniť, že vykonané dôkazy nie je možné hodnotiť izolovane, a preto ak okresný súd v skutku pod bodom 1) dospel k záveru, že poškodený neklamal, niet prekážok pre to, aby bez existencie ďalších skutočností, vyvracajúcich pravdivosť tvrdení poškodeného, nedospel k záveru aj o pravdivosti jeho tvrdení vo vzťahu ku skutku pod bodom 2) napadnutého rozsudku.

S poukazom na uvedené, majú na zreteli absenciu oprávnenia odvolacieho súdu prikazovať súdu prvého stupňa, aké skutkové závery má vyvodiť z vykonaných dôkazov, odvolací súd dospel k záveru, že skutkové zistenia okresného súdu vo vzťahu k výrokom o vine obžalovanej majú oporu vo výsledkoch vykonaného dokazovania a okresný súd k nim dospel na základe správnej aplikácie ustanovenia § 2 ods. 12 Tr.por. Preto odvolací súd dospel k záveru, že odvolanie obžalovanej voči výrokom napadnutého rozsudku o vine nie je dôvodné.

Pokiaľ ide o odvolanie prokurátora proti výrokom o uloženom treste, podľa názoru odvolacieho súdu je potrebné dať za pravdu prokurátorovi v tom, že okresný súd v rozpore s ustanovením § 37 písm. h) Tr.zák. nedospel k záveru o existencii priťažujúcej okolnosti spočívajúcej v tom, že obžalovaná spáchala viac trestných činov napriek tomu, že z okresným súdom ustáleného skutkového stavu veci táto skutočnosť nepochybne vyplýva. Na druhej strane odvolací súd musí konštatovať, že na základe správneho právneho posúdenia správnych skutkových zistení okresného súdu je potrebné konštatovať u obžalovanej danosť aj poľahčujúcej okolnosti podľa § 36 písm. a) Tr.zák. (čin spáchala v ospravedliteľnom citovom rozrušení) a poľahčujúcej okolnosti podľa § 36 písm. h) Tr.zák. (čin spáchala pod vplyvom tiesnivých rodinných pomerov, ktoré si sama nezavinila - viď správne skutkové zistenia okresného súdu v odôvodnení napadnutého rozsudku o celkovom správaní sa poškodeného voči obžalovanej). Z uvedených dôvodov preto odvolací súd dospel k záveru, že uvedená a prokurátorom správne namietaná vada by na jednej strane mohla byť dôvodom k zrušeniu odvolaním prokurátora napadnutých výrokov o treste podľa § 321 ods. 1 písm. d) Tr.zák., avšak vyššie uvedené skutočnosti by samé osebe bez ďalšieho bránili následnému rozhodnutiu, smerujúcemu k uloženiu prísnejšieho trestu obžalovanej kvôli existencii poľahčujúcich a priťažujúcich okolností v pomere 3 : 1, namiesto okresným súdom ustáleného pomeru 1 : 0.

Podľa názoru odvolacieho súdu okresný súd z hľadiska primeranosti uloženého trestu v súlade s ustanovením § 34 ods. 4 Tr.zák. aplikoval aj ustanovenie § 39 ods. 1 Tr.zák. Skutkové závery okresného súdu o okolnostiach, za ktorých došlo k spáchaniu trestnej činnosti obžalovanou, majú úplnú oporu vo výsledkoch vykonaného dokazovania. Z týchto záverov vyplýva, že poškodený sa v danom prípade výraznou mierou podieľal na eskalácii napätia, pričom je dôvodné predpokladať, že nebyť takéhoto provokatívneho konania poškodeného, s najväčšou pravdepodobnosťou by sa obžalovaná neuchýlila k takému konaniu, ktoré je predmetom tohto trestného stíhania. S poukazom na uvedené vo svetle zistených poznatkov o vzťahoch medzi obžalovanou a poškodeným, ako aj s prihliadnutím, že obžalovaná už nežije s poškodeným, odvolací súd dospel k záveru, že trest uložený obžalovanej

napadnutým rozsudkom je v súlade s obsahom zásad pre ukladanie trestov podľa § 34 Tr. zák., a teda nie je neprimeraný.

Následne odvolací súd nad rámec odvolaniami vytýkaných väd preskúmal správnosť a zákonnosť napadnutých výrokov rozsudku okresného súdu aj z hľadiska existencie prípadných chýb, ktoré by odôvodňovali podanie dovolania.

Z tohto hľadiska odvolací súd považuje za potrebné poukázať na to, že podľa § 371 ods. 1 Tr. por. dovolanie možno podať, ak

- a) vo veci rozhodol nepríslušný súd,
- b) súd rozhodol v nezákonnom zložení,
- c) zásadným spôsobom bolo porušené právo na obhajobu,
- d) hlavné pojednávanie alebo verejné zasadnutie bolo vykonané v neprítomnosti obvineného, hoci na to neboli splnené zákonné podmienky,
- e) vo veci konal alebo rozhodol orgán činný v trestnom konaní, sudca alebo prísediaci, ktorý mal byť vylúčený z vykonávania úkonov trestného konania,
- f) trestné stíhanie bolo vykonané bez súhlasu poškodeného, hoci jeho súhlas sa podľa zákona vyžaduje,
- g) rozhodnutie je založené na dôkazoch, ktoré neboli súdom vykonané zákonným spôsobom,
- h) bol uložený trest mimo zákonom ustanovenej trestnej sadzby alebo bol uložený taký druh trestu, ktorý zákon za prejednávaný trestný čin nepripúšťa,
- i) rozhodnutie je založené na nesprávnom právnom posúdení zisteného skutku alebo na nesprávnom použití iného hmotnoprávneho ustanovenia; správnosť a úplnosť zisteného skutku však odvolací súd nemôže skúmať a meniť,
- j) bolo uložené ochranné opatrenie, hoci na to neboli splnené zákonné podmienky,
- k) proti obvinenému sa viedlo trestné stíhanie, hoci bolo neprípustné,
- l) odvolací súd zamietol odvolanie podľa § 316 ods. 1, hoci na to neboli splnené zákonné dôvody, alebo zobral na vedomie späťvzatie odvolania obhajcom alebo osobou uvedenou v § 308 ods. 2 napriek tomu, že obvinený nedal výslovný súhlas na späťvzatie odvolania,
- m) pred podaním obžaloby generálny prokurátor zrušil právoplatné rozhodnutie prokurátora po lehote uvedenej v § 364 ods. 3,
- n) bol obvinenému uložený trest odňatia slobody na doživotie a súd rozhodol, že podmiennečné prepustenie z výkonu tohto trestu nie je prípustné.

Na základe preskúmania napadnutých výrokov rozsudku okresného súdu z uvedených dôvodov odvolací súd v prejednávanom prípade nezistil existenciu väd napadnutého rozsudku, uvedených v ustanovení § 371 ods. 1 Tr. por.

Podľa § 319 Tr. por. odvolací súd odvolanie zamietne, ak zistí, že nie je dôvodné. Keďže s poukazom na vyššie uvedené odvolací súd dospel k záveru, že odvolanie prokurátora a obžalovanej nie je dôvodné, rozhodol tak, ako je to uvedené vo výrokovej časti tohto uznesenia.

Poučenie:

Proti tomuto uzneseniu zákon nepripúšťa žiadny ďalší riadny opravný prostriedok.